

הט (נצרת) 4118-10-25 - חיים רוש נ' נילי ביטון

ה"ט (נצרת) 4118-10-25 - חיים רוש נ' נילי ביטון שלום נצרת

ה"ט (נצרת) 4118-10-25

חיים רוש

נגד

נילי ביטון

בית משפט השלום בנוף הגליל-נצרת

[14.10.2025]

לפני כבוד השופטת הבכירה, רים נדאף

פסק דין

1. זוהי בקשה למניעת הטרדה מאיימת. ניתן ביום 5.10.25 צו במעמד צד אחד, וביום 12.10.25 התקיים דיון במעמד הצדדים בפניי.

2. המבקש שוכר דירה אצל המשיבה, והם גם גרים בשכנות. הוא טוען כי בשבת שלפני הגשת הבקשה, הגיעה המשיבה אליו, צעקה עליו, קיללה אותו, שברה מנורה, תלשה את הוילון בחצר, וזרקה עליו מטאטא שהיה בידה, הוציאה דברי מזון מהמקרר שלו שבחצר וזרקה לרצפה.

3. בדיון שבפניי מסרה המשיבה כי המבקש היה אמור להיות שוכר יחיד בעוד שהביא את בנו יחד איתו, כשהבן נמצא עם איזוק אלקטרוני, והיא מפוחדת מכל העניין היא ובני משפחתה. היא מסרה עוד כי המבקש לא משלם כבר שלושה חודשים דמי שכירות, וכי הוא מגיש את הבקשה למניעת הטרדה מאיימת כדי להתחמק מתשלום דמי שכירות, וכדי למנוע ממנה לפנות אליו ולבקש את דמי השכירות. היא מסרה כי המבקש כבר הגיש בקשה קודמת למניעת הטרדה מאיימת בחודש 8/25 בבית משפט השלום בטבריה, ולאחר שהשופטת שם שמעה את הצדדים, היא דחתה את בקשתו, וכעת הוא מגיש שוב את הבקשה.

4. המשיבה הכחישה את כל טענות המשיב, וטענה כי הוא גורם נזק למושכר, וכי שבר את דוד החשמל, זורק שקיות זבל בחוץ ומשאיר לכלוך.

5. המבקש הוסיף כי המשיבה ניתקה את דירתו מהמים במשך 5 ימים עד שעירב את המשטרה, בעוד שהמשיבה מכחישה בתוקף טענה זו. המבקש הודה כי השאיר שקיות זבל בחוץ וטען כי בהיותו משמורן אינו יכול לצאת לזרוק את הזבל והמתין לבני משפחתו שיבואו לצורך כך. המבקש הודה כי חוזה השכירות על שמו בלבד, אך טען כי בעת שהתקשר כדי לברר על המושכר שאל אם המושכר מתאים לשני אנשים ונענה בחיוב. באשר לדמי השכירות הוא טען כי הוא משלם למשיבה את דמי השכירות בשחור.

6. לאחר שעיינתי בבקשה על נספחיה, ושמעתי את טענות הצדדים, הגעתי למסקנה כי דין הבקשה להידחות, ואנמק;

7. הנטל מוטל על המבקש להוכיח את טענותיו, והמבקש כשל מלהרים נטל זה. המדובר בגרסה מול גרסה, כשלא ראיתי כל נימוק מוצדק להעדיף את גרסתו של המבקש על פני גרסת המשיבה.

8. אם המשיבה פונה למבקש בדרישות לתשלום דמי שכירות או לחילופין לפינוי המושכר, הרי פניותיה הן לגיטימיות ואין לראות בהן משום הטרדה למבקש. לא כל פנייה או דרישה למימוש זכות בדין, תהווה הטרדה מאיימת, ואין לתת יד לניסיון להתחמק מתשלום חוב חוזי באמצעות דרישה למניעת הטרדה מאיימת.

9. טענות המבקש להטרדות מצד המשיבה לא הוכחו כדבעי, אלא דווקא הוכח בפניי כי המבקש הוא ששכר את הדירה כשוכר יחיד, בעוד שאין מחלוקת שהביא את בנו כשוכר נוסף, כשהוא עם איזוק אלקטרוני, והדירה היא למעשה משמשת למעצר בית במסגרת הליכים פליליים המנוהלים כנגד בנו של המבקש.

10. מעבר לאמור, אין להשלים עם מצב בו בעל דין מנסה את מזלו שוב ושוב בבקשות שונות להטרדה מאיימת בבתי משפט שונים בפני מותבים שונים, תוך בזבז זמנו היקר של בית המשפט. אין חולק כי המבקש הגיש בקשה קודמת בחודש 8/25 בבית המשפט בטבריה, ובקשתו נדחה לגופו של עניין.

11. מכל הטעמים דלעיל, אני דוחה את הבקשה, ומחייבת את המבקש לשלם למשיבה הוצאות משפט בסך 600 ₪.

המזכירות תמציא פסק דין זה לצדדים, ותסגור את התיק.

ניתן היום, כ"ב תשרי תשפ"ו, 14 אוקטובר 2025, בהעדר הצדדים.